

δενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. προνοούμενοι
 18 καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. εἰ δυνατόν, τὸ
 19 ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. μὴ
 ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον
 τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀν-
 20 αποδώσω, λέγει Κύριος. ἐὰν οὖν⁷ πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς
 σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο
 γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν
 21 κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ
 νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

XIII. Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασ-
 σέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ¹ Θεοῦ, αἱ
 δὲ οὗσαι ἐξουσίαι² ὑπὸ τοῦ³ Θεοῦ τεταγμέναι
 2 εἰσίν. ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ
 Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς
 3 κρίμα λήψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος
 τῶν ἀγαθῶν ἔργων⁴, ἀλλὰ τῶν κακῶν⁵. θέλεις
 δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει,
 4 καὶ ἑξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί
 σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ·
 οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκο-
 νός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
 5 σοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ
 6 τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διὰ
 τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ
 7 εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε
 οὖν⁶ πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον·
 τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον·
 τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν.

8 Μηδεὶνὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλή-
 λους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

⁷ ἀλλὰ ἐὰν ¹ ὑπὸ

⁴ τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ

² οἱ. ἐξουσίαι

⁵ τῷ κακῷ

³ οἱ. τοῦ

⁶ οἱ. οὖν

τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ
 ψευδομαρτυρήσεις,⁷ οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις
 ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται,
 ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
 ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα¹⁰
 οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς¹¹
 ἤδη⁸ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν
 ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νύξ προέκοψεν,¹²
 ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ
 σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα⁹ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός.
 ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις¹³
 καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι
 καὶ ζήλῳ. ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν¹⁴
 Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιείσθε, εἰς
 ἐπιθυμίαν.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, XIV.
 μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει²
 φαγεῖν πάντα, ὃ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων³
 τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ¹ μὴ ἐσθίων
 τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελά-
 βετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ⁴
 κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ
 ἐστὶν ὁ Θεὸς² στήσαι αὐτόν. ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν⁵
 παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. ἕκαστος ἐν
 τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,⁶
 Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
 Κυρίῳ οὐ φρονεῖ.³ ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθίει,
 εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυ-
 ρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. οὐδεὶς⁷

⁷ om. οὐ ψευδομαρτυρήσεις,⁸ ἤδη ἡμᾶς⁹ ἐνδυσώμεθα δὲ¹ ὁ δὲ ² δυνατεῖ γὰρ ὁ Κύριος³ om. καὶ ὁ μὴ φρονῶν

τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ.

⁴ add καὶ